

[Viggo Starcke.]

gang om måneden eller en gang om ugen, eftersom det skønnes nødvendigt. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at en stationering af fremmede tropper i Danmark ikke er en nødvendig konsekvens af vort medlemskab, men det er en mulighed, som man må overveje, og den danske befolkning har et krav på at få grundene for og grundene imod ført frem.

Spørgsmålet om de underudviklede lande tillader tiden ikke at komme ind på i detaljer, men jeg vil gerne sige til den høje regering, at dette spørgsmål ikke blot er et spørgsmål om humanitær hjælp, det er også et spørgsmål om verdenspolitik, og når den højtærede udenrigsminister udtaler sig om dette spørgsmål uden at nævne jordproblemet i de underudviklede lande, kan jeg ikke helt nære tillid til hans dømmekraft på dette område. Jeg kan heller ikke følge den højtærede udenrigsminister, når han retter en stærk kritik mod De Forenede Staters handelspolitik uden at gribe i sin egen barm eller i hvert fald i sin kollega handelsministerens barm, som ingenlunde er Danmark nogen god søn, idet han undergraver tilliden til, at Danmark vil føre en fri handelspolitik og vil et samarbejde indenfor handelspolitikken.

Jeg vil gerne lige sige om det sydslesvigske spørgsmål, at det var mig en skuffelse, at den højtærede udenrigsminister end ikke nævnte ordet selvbestemmelsesret. Han nævnte ganske vist Kiel-erklæringen, men selve selvbestemmelsesretten ville det have gjort godt at høre i udenrigsministerens mund, og jeg vil gerne rette det spørgsmål til den højtærede udenrigsminister: Påtænker regeringen at fremføre synspunkter, som ville gøre en løsning af det sydslesvigske spørgsmål til en naturlig konsekvens af løsningen af de problemer, der ligger i Saarproblemet?

Disse store udenrigspolitiske spørgsmål er allesammen vigtigere og betydningsfuldere end de indre spørgsmål, men derfor må man ikke overse, at den indre front er en meget vigtig side af tilværelsen, og at forsvaret udadtil væsentlig sker, for at man kan opretholde kulturen og den livsform, som man sætter pris på. Som forholdene er i verden i dag, er det den eneste realistiske betragtning at gøre sig klart, at friheden udadtil er forudsætningen for friheden indadtil.

Aksel Larsen: Ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, motiverede forespørgslen med, at den var nødvendig af den grund, at udenrigsministeren ellers var afskåret fra at fremkomme med sine meddelelser om Danmarks udenrigspolitik. Det er ikke rigtigt. Det er også tidligere hændt, at de fem partier, der med en falsk varebetegnelse kalder sig de fem demokratiske partier, har stillet en lignende forespørgsel, efter at en kommunistisk forespørgsel var fremkommet. I sådanne tilfælde var formålet altid at komme først, efter at den kommunistiske forespørgsel havde gjort en udenrigspolitisk debat uundgåelig. Det samme gælder i dag. Der foreligger jo et kommunistisk forslag til beslutning angående baserne eller, som det nu i regeringens sprogbrug hedder, „stationeringen af fremmede styrker på dansk område“, og behandlingen af dette forslag vil give udenrigsministeren al mulig anledning til at redegøre for sin og regeringens udenrigspolitik.

Dertil kommer, at regeringen eller udenrigsministeren i trekvart år har været dybt inde i forhandlinger om baseringen af amerikanske styrker i Danmark og oven i købet hos det hemmelige selskab, som hedder „det udenrigspolitiske nævn“ har sikret sig en slags fuldmagt til at forberede sådan basering teknisk. Selvom regeringens, i overensstemmelse med USA-regeringens øjeblikkelige taktiske ønsker, ikke i dag vil fremkomme med formelt forslag om baserne, burde udenrigsministeren naturligvis have forelagt sagen for folketinget i form af et forslag, der konfirmerede hans og det udenrigspolitiske nævns beslutning om at fortsætte forhandlingerne og teknisk forberede baseringen.

Derved ville udenrigsministeren handle demokratisk, parlamentarisk, og derved kunne han skaffe sig al mulig formel ret til at holde den tale, han holdt i går, også uden det ærede medlem hr. Hans Hedtofts hjælp. Så rimeligt, så demokratisk handler Danmarks nuværende udenrigsminister ikke, og det ønsker det atlantiske flertal her i tinget heller ikke han skal. Derimod benyttede han lejligheden til i går at holde en lang tale om alle mulige spørgsmål, sådan at det væsentlige for Danmark i den aktuelle situation blev druknet i omtalen af en legion andre problemer, og at en konkret